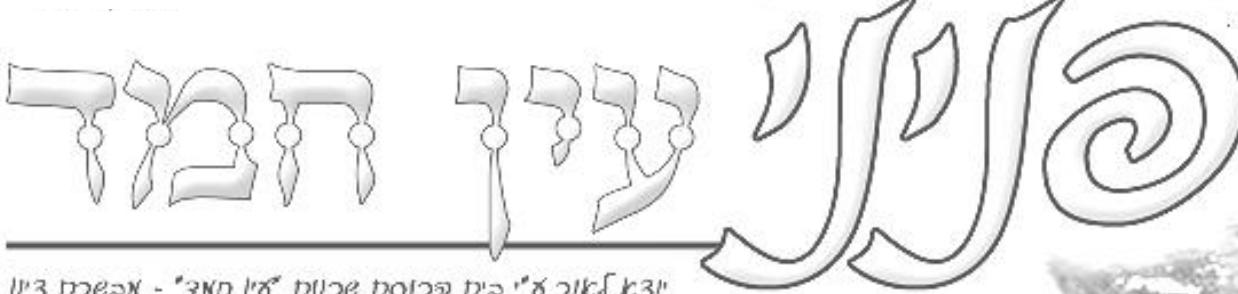

פרשת משפטיים | היתפשיה

אסור לקרוא בפעת התפלה | לא לשמר על קדושת הגליון

"בְּשַׁבָּט מֵאוֹךְ קָיִם כִּי תַּקְנִיס תַּכְלִין קָיִם חֲזָקָה" - אֶגְעָלִין צְיוּן

لראות כל חולץ עם ישראל ולראות והצלחת יוסף לאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת משפטיים – לשמור על כבוד בזולת

"וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוֹן לְאַמָּה... כְּמַשְׁפֵט"

(שמות כ"א, ז'-ט')

עם אַמָּה עבריה, אבל נלמד מכאן עד היכן הדברים מגיעים. علينا לוותר ולתת עידוד לבני הבית. לקרובים אלינו ולטוביים אותנו. לתת להם הרגשה טוביה ולכבודם. הרגשה טוביה כי אנחנו גוף אחד!

בפרשה כתוב: "אם בְּגַפּוֹ יָבָא וּכוֹ אֵם בָּעֵל אַמָּה הוּא וַיַּצְאָה אַשְׁתוֹ עָמוֹ" (שמות כ"א, ג'). ציר להבין: מהו "וַיַּצְאָה אַשְׁתוֹ עָמוֹ"? מי הכנס שתה שתחז?

רבי יהונתן אייבשיץ כתב: "הוראה לנו הכתוב, כי האיש והאישה הם גוף שלם ואחד. בצרתו צר לה, ולכך הגם שאינה נמכרת עמו, מכל מקום הויאל והם כגוף אחד וצר לה על העבדות שלו, הרי היא כאילו הייתה בעבדות כמוני, ולכך בצתתו וַיַּצְאָה אַשְׁתוֹ עָמוֹ" – כי מוקדם אף היא הייתה בעבדות.

מי שחו"ז מלבין פני חבריו ברבים ומזלזל ופוגע בו, המשנה בפרק אבות (פרק ג' משנה י"א) כתובת עליון דברים חמורים מאוד: "אַף עַל פִּי שִׁישׁ בְּיַדְוֹ תֹּורָה וּמְעֻשִׂים טוֹבִים, אֵין לוֹ חָלֵק לְעוֹלָם הַבָּא".

רבן יוחנן אומר שלום לכלם בשוק, לתת להם כבוד והערכה! כמה חשוב לחתת כבוד לאישה בבית וכן לאישה לכבוד את בעליה! עיקר שלום בית שיש כבוד והערכה בין בני הזוג.

ברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחיי שליט"א
חבר הרכבת המקומית מבשתת ציון

העלון מוקדש
לעלוי נשמת
משה בן גORGיה

העלון מוקדש
לעלוי נשמת
מרימם בת שרה ע"ה

רפואה שלמה
לאידה חייה בת אסטור
ולילד אוריה בן ימינה
ולגילית בת מוסדי

דש"ק, פרנסת טובה
ובריאות אינתנה
לאליהו יזרעאל בן ימינה
ולגלית בת מוסדי

העלון מוקדש להצלחה בג"ר

יצחק אריאל בן טובה
חג' חיים וב"ב
شمואל אלמן בן אסטור דרי
שגנית בת רותי
מאיר ישראלי בן רחל ברכה
יראות שמים
יליאור יהושע סמוך וב"ב
גילת בת מוסדי
יהוה אריהה בן רחל ברכה
רוזן אברהם וב"מ קסיר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת דיליה דליה משפט טריטוריה
נעט יצחק בן רחל ברכה בת סמי וב"ב
ישוף לייאור בן דליה אפרהט האצלה בכל העניות
שלמה ודנור אקליבי יוסף חיים בן נסכה
עמ"ש כדורי אקליבי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדיי חיים דודיש וב"ב

דיזוג הגון וכשר במרה

אורן בן אסטור רונית בת סמי
תרחיה בת גובה סיון בת מוסדי
ערער בת גובה יוסי בת רותי
תמנון בן ג'נבה יוסי בן ג'ליוט
אלין בן ג'ליוט דוד עמרם בת יהודית
مصطفיל בת לילכה מאיר בן שרית אלה
טליה עדן אסטור בת שלומית יפית בת ג'ניה
שרי' מינה בת שלומית שעמון בן שלומית
אצלב כהבה בת שלומית אורן בן נעם
ושושנה שירה בת שלומית מיטל בת שושנה

זרע חדש בר קיימא
אליהו בת שלומת איליהו בת שלומת ימינה
אלילו בת שלומת שמואל אלמן בן אסטור דרי
רחל מרים בת יהודית סיון בת מוסדי בת רחל
דניאל בן שרה ואשרית בת שושנה גציגית בת שושנה
געמה בת יפה

רפואה שלמה

מאיר ישראלי בן רחל ברכה יצחק בן עזריא
ימינה יזרעאל בת טטה ביריאות וארכות ימים
מדליק יזרעאל ברכחה רחל בת יהודית
מיאה בת עדי דליה אפרהט בת גענימה
סמי בת סולקה שלו' בן מל' פל' חיה
דינה בת מזל יהודית אסטור פראל בת חיה- בריאות וארכות ימים
נעמי יצחק בן רחל ברכה ענמי בת רחל
שרה שילת בת אוירלי אפרים בת שרה
לביא ישראלי בן תמר חיה אסטור בת סולקה
מורה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודית אריהה בן רחל ברכה טובה בת אוריה
ופיה בת שרה-האלחה ופואדה רחל בת זורה
מישא אסטור בת זורה שלואן בן סילביה
שינית בת רחל ברכה בימיין בן פיניה
ראל משה בן רחל ברכה יצחק בן רבקה
רונית בת סבירה קסנש בת דגתנו
יצחק בן מון רפאל אבידן בן תקווה
זהביה בת שלומת ריזל

22/02/2025

כ"ד شب תשפ"ה

פרשת משפטיים

הפטורה: "הדבר אשר- רימיהו לע"ד

ר"ת	יציאה	כניסה
18:46	18:08	16:55 ב"ב
18:43	18:06	17:13 ה"א
18:43	18:06	17:14 ב"א
18:46	18:08	17:15 ב"ב

שואל ותשובה בהלכה - צליית כבד - חלק י"א

ההלוּכוֹת מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם מותר לחתת כבד ששה שלושה ימים ללא הקשרה לערב עם שאר חתיכות בשר על טס חמלי?

: office ?

לrolley פיקום ההלכה מפני ר' אליהו ח"ט פנחות. רבעות מוקומית מבשתת מתור ספרו' הקשרות למעשה:

: ૩૪૬ !

באותן מסעדיות שעושים מאכל ירושלמי שיש בו גם חתיכות כבד ולאחר הצליה נותנים אותו עם שאר חתיכות בשר על טס חמלי [פלנץ'ה] ומוסיפים עליהם מעט נזלים, ועל"ד שיש להקל גם אם עבר על הכבב ג' ימים, שאין זה נקרא בישול. כל זאת בצרוף דעת הפסוקים שאין איסור בישול בכבד שעבורו עליון ג' ימים.

מאלל המכונה 'מעורב ירושלמי', שהוא עירוב של כבד צלי' עם לבבות וטחול ובצל וכדומה, ונוטנים אותם על פלטה חשמלית [פאנצ'ה] אף שנותן עליו מעט שמן או רוטב, דינו צליה ולא כבישול. וכך אף שאוטו כבד עברו עליו שלושה ימים מותר לאחר צלייה ליתנו במערב זה. **הערה:** פלטה דינה צליה ולא כבישול. הראיה שאפשר לצליות כבד על פלטה כדי לדם מקום לחובה. גם שנותנים רוטבים על הפלטה עצמה, הוא מעט ותיכף מתאדה מחמת חום הפלטה. כן העלת בשו"ת דברי דוד ח"ב (סימן ח) שמותר לחם כבד שנצלחה לאחר ג' ימים על הפלטה.achi רב מאיר ה"ז העיר את תשומת לבי בדבר ווסכים עימנו הרה"ג דניאל גודיס שליט"א בעל שו"ת מנחת דווייל

כבר שעברו עליו ג' ימים מהשחיטה ללא צלייה, ולאחר הצליה חוצים לחמו במיירוגל, מותר. מכיוון שעייר הדם יצא בצליה. מקורות: ש"ת או רצ"ו ח"ה (פי"ג אות יא).

כאשר רוצים להפוך כבד קפוא, אין לשפר עליו לכתיה מים רותחים. אולם בדייבד שעברו ועשנו כן, מותר. אף שעירוי מבשל כדי קליפה, היה ולדעת מרן השו"ע (י"ד סימן עג) בדייבד כבד שהתבשל כלו ללא צלייה מותר. ולדעת בני אשכזב, יש לקלוף את השכבה למלטה כדי קליפה.

מחשבה ומציאות

המשפיע הרב אברהם אלימלך בידרמן שליט"א (ר' מילר) סיפר מעשה בו ניתן ללמידה כי לעיתים אנחנו מביטים באחר ועולאים לקנא בו אבל לאחר מכן כאשר אנחנו מבינים את מצבו האמתי של الآخر, אנחנו מבינים עד כמה אנחנו ברוי מזל ולא היינו מוכנים כלל להחליף עם الآخر.

מעשה בבת עשרים שנייה לחתן ת"ח. הזוג קיבלו על עצם לחיות כראוי לבני תורה ולעבדיו ה', מתוך הסתפקות במועט כדי שבבעל יוכל לשפט על התורה והעבודה מתרך שללות הנפש וישוב הדעת. שנולד בנים הבכור בשעה טובה ומואצת היולדת יצאה יחן בעליה להchnerות גדולות בה מוכרים כל מה שצריך לגידול תינוקות, עгалות, מיטות, לולים וכו'.

כשהיתה נערה היא ראתה בbijת העגלת היקרה ביוטר, אבל עכשו מאחר שהכירה את מצבה הכספי, لكن פניה עבר העגלות הפשوطות והזולות ביותר. ליבה לא נתן לה לknות את העגלת הפשויה ביוטר, בכל זאת העגלת היא הדבר אשר אותה יוצאים ונכנסים לעין כל הקהל ברחוב העיר.

סוף דבר הוכרע שיקנו עגלת טובה יותר בדרגה אחת, כשלצורך זה יחסכו מפitemם. בעודם שם, ראו يولדה עם אימה שנכנסו לחנות. הללו הילכו ישר לעבר העגלות היקרות ביותר. הם אפילו לא מעדים להעניק אפילו מבט אחד לצד המקום שבו שומחתם העגלות הוחשכות גנט פחות מחדרגת עגלות היירבה

לנוכח עובדה זו ליבת יצאה מקנהה. כאשר ראתה את השתיים פונת לעבר הלוילים ומחפשים את היקר והיפה ביותר מבלי לחשוב על מחיר העגלת היא הרגישה שהיא יוצאת מדעתה מרוב קנהה. לפטע האם אמרה לבתת היולדת: "תבדקי האם יש מספיק מקומות בחדר את אפשרות להכרינו את הלול יחד עם כלו החמאן של הביתון

באותו הרגע בת העשורים הבינה כי לדאבון לב נולד להם ילד שאיןו בריא. כל בלון הקנאה התפוצץ ברגע אחד. בלבד טהור נשאה עיניה לשמיים בשבח והודאה לבורא ואמרה: "תודה רבה בורא עולם, לא מעניין איזה עגלת יש לי". העיקר שאינו חסובת בו ברא ואשלם". (מעובד מתרן 'באר הפרשנה')

מבניין

לקבالت העלון חנום ב-ई
מייל שבועי, שליח את כתובתך
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

כתובת המערכת: עבר ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א-תד. 83375 מושבת ציון. מקוד 9076926
טלפון: נפטר מהתקף לב במהלך הלילה שפנוי בביתו בנהריה. נפטר מהתקף לב במהלך הלילה שפנוי בביתו בנהריה. נפטר מהתקף לב במהלך הלילה שפנוי בביתו בנהריה. נפטר מהתקף לב במהלך הלילה שפנוי בביתו בנהריה.

שאלות בהלכה

בְּאַלְיָהוּ חִים
פְּנַחַס בֶּטְלֵי 052-6329144
(הנִּיד באישור ועדת רוחנית)

הגאון הרב מרדי צאב שולמן זצ"ל. נולד בשנת ה'תרס"א (1901) בטיקטין שבפולין (שהיתה אז תחת שלטון האימפריה הרוסית). בגיל שבע נשלח עם אחיו הבכור ללימוד בת"ת בבייליסטוק הסמוכה. כבר בגילו התמיד בלימודו. הוא הפציר בשמש ביה"כ והוא הסכים להשאיר לו את ביתה"כ פטוח בלילות. בגיל 12 התגייס מאביו ונשלח לבירסק לדודו, הגאון הרב חיים יעקב שולמן (שימש דין אצל מרכז הרב חיים סולובייצ'יק). בבריסק למד בישיבה קטנה של מרכז הרב אלחנן ורמן הי"ד. בגיל בר-מצווה רצה לעזוב את הישיבה אך הרב ורמן שכנע אותו להישאר ולמד אליו בתמורה חברותא את פרק 'אייזה נשל' במקצת בבא מציעא. במלחמות העולם הראשונה ננד לסתוביץ והתארח אצל קרוב משפחה, שם נפגש עם מרכז החזון אי"ש. בהמשך התהבר על החזון אי"ש ולמד עמו בחברותא ונעשה לבן בית אצל. מרכז החזון אי"ש לאחר תקופה ייעץ לו להצטרף ליישיבת רבי מרדי נסע למינסק ונכנס לישיבת סלובודקה ששלהה שם באותה תקופה. בשנת ה'תרע"ז (1917) עברה הישיבה עם מרכז החפץ חיים' לסמיאץ'. בסומיאץ' הctrף לשיעורו של מרכז החפץ חיים' בסדר קדושים למבוגרי הישיבה, והיה מתurban וושאל כאחד הבחרים הוותיקים. מרכז החפץ חיים' שלח אותו לשילוחיות קודש ומסירת דרישות חיזוק בעירות הסביבה.

בשנת ה'תרע"ט (1919) נסע עם קבוצת בחורים למוד בישיבת סלובודקה שהשתה איז בקרמנצ'וג. בשנת ה'תר"פ (1920) כשהתחילה פרעות פטלוירה חזר לבית אמו בטיקטין. כשגעה לשם חלה והיה בסכנות חיים. קיבל על עצמו לחזור לישיבה מיד כשייחלים. לאחר שהבריא נסע לסלובודקה, שם נחשב לעליוי והוא מקורבי ה'סבא מסלובודקה'. בשנת ה'תרפ"ד (1924) הישיבה עברה לחברון. שם יודד לו חדר בעליית הגג והיה לומד בריצופות בהתמדה כבר בשלוש לפנות בוקר ונחשב לסמל ההתמדה בישיבת ה'תרפ"ז (1927) לאחר פטירת 'הסבא' חזר לסלובודקה. בשנת ה'תרצ"א (1931) עלה לישראל וגר בירושלים בבית אביה. לאחר מכן חזר ליטא ושם לסלובודקה שם הסתగר בעליית גג ולמד. בשנת ה'תרצ"ה (1935) התחיל למסור שיעורים בישיבת סלובודקה. בשנת ה'תרצ"ט (1939) כshallah חמיו, לקח על עצמו גם את העול הכלכלי של הישיבה וכן לארצות הברית כדי לגייס כספים. כשהיה בארצות הברית פרצה מלחמת העולם השנייה. רבינו נשא שם ופעל למען יהדות אירופה. במהלך המלחמה המשיך לדאוג לישיבת סלובודקה. שלח כספים לכול אברכים שייסד חמיו בירושלים. בכל תקופת המלחמה אשטו ושלותם לידי נשרו בקבינה ועד לאחר תום המלחמה לא ידע מה עלה בגורלם. בשנת ה'תש"ו (1946) עלה לישראל ועזר לחמי לפתוח את הישיבה מבני ברק. נשא בעול הגשמי, בהשגת מימון לבניית ואחזקה הישיבה. לאחר פטירת חמיו שימש כראש ישיבת סלובודקה בבני-ברק. השתדל לברוח מפרסום וכבוד. נפטר ב-כ"ז שבט ה'תשמ"ב (1982). ח"כ-81 שנים. ציונו בבית הקברות שומר שבת, זיכרון מאיר בני ברק.

אביו: ר' שמחה שמואל (מראשו ישיבת סלובודקה, מתלמידי ישיבת קלם ומולודי הכלול בנובהרדוק של הרב יחיאל מיכל הלוי אפשטיין). **אשתו:** מרת חייה מרימ (בתו ר' יצחק אייזיק שר, ראש ישיבת סלובודקה). **ילדיו:** בנו ר' צבי. בתו: מרת אסתר רבקה (נשואה לר' עמרם יצחק זקס). בת נספפת נשאה לר' משה הלל הירש. **מרבתו:** הגאנונים אביו, ר' שמחה שמואל, ר' חיים יעקב שולמן, ר' אלחנן וסרמן הי"ד, ר' נפטלי טרופ, ר' ישראל מאיר הכהן (מרכז החפץ חיים'), ר' נתן צבי פינקל (הסבא מסלובודקה), ר' דוד רפפורט (מח"ס 'מקדש דוד'), ר' חיים עוזר גרויזנסקי ור' חנן אייגש. **חברותא:** מרכז ר' אברהם ישעיהו קרליץ (ה חזון אי"ש). **ספריו:** •**אור הצפון**- שיחות מאת רבו ה'סבא מסלובודקה.

גרטומה הרב של ישיבת סלובודקה שבבני-ברק הקנה לה שם בכל העולם, מה שהיא יכולה להקל לרבות על מצבה הכספי. ראש הישיבה הגאון רב מרדי שולמן ישר את מידותיו ועידנים כך שפעמים רבים עמדו בסתייה להשתדלות העסוקנים הדואגים לגשימות. פעם אחת עשיר גדול בישיבת סוכום כסף אדר' בישיבה, אבל הרב שולמן סירב. לתמיהת המקורבים הסביר כי הוא ירא שדעתינו המקולקלות של איש יחולו בסברות העדינות של התלמידים העמלים בתורה. אם כך לא שווה לו כל התרומה.

הגאון הרב יצחק זילברשטיין שליט"א שהיה תלמיד בישיבה סייר שבאים מן הימים ראה את ראש הישיבה שמה במיוחד. כששאלו לפרש העניין ענה שהוא היא קיבלה לראשונה כסף מביתו לאומי ובו יכול לרכוש מזכות וארבעת המינים מכסף ללא חששות, "לכם - משלכם". "כשאני מלמד בישיבה ומתקבל משכורות", הרב שולמן תינה את צערו בפני תלמידיו המדהם, "מי אמר שאני מלא את תפקי'ך כראוי? אולי סרך גזל במשכורות שבידי? ממן המגעים מביתך לאומי הוא שלי לא ספק ובו אוכל לצאת ידי חובה".

ו' אם רבינו פנה למציר הישיבה, ומסר לו סכום כסף גדול ואמר לו: "אני מבקש ממך שכאשר יידם לך להיות בבנק, פרוט סכום זה לשטרות של עשר לירות". כשהבהיר ראש הישיבה בפלאיתו של המציג, הסביר: "הבחןתי שבעת תפילת שחרית בישיבה, לא מצויים עניהם המזהרים אחר צדקה, כמו בכל בת' הכנסת. הסיבה לכך כי הישיבה מוקמת על הר גבוה (גבעת רוקח) וקשה לעניים לטורח ולעלות את ההר בשביל מקום תפילה אחד שיכולים להתרים ולא שווה להם המאמץ והזמן".

לנו חסרים את הזכויות של הצדקה. لكن החלטתי שכל עני שיגש אליו, אתן לו עשר לירות... (סכום גדול באותם ימים, לעני בודד) וכך יראו העניים שכדי להם להתאמץ, לעלות ולהיכנס לישיבה. (מעובד מתוך 'הלומות עמלים')

הגענו לנמל התעופה ועדין הבדיקות אין. בלית ברירה היינו מוכרים לעשות בדיקות אחרות שם במקום. הפקיד הודיע לנו שעליינו לעשות בדיקות PCR שמהירן מאתים שבעים וחמש דקות Doler לנפש, כך שעליינו להוציא כעת אלפיים וחמש מאות Doler! עבור הבדיקות. אם אחד יצא חיובי - כולם חזרים הביתה. רק כבוצה יש חשש שנדקנו מהחוליה היחיד.

רצנו לפקידה, שם היה עליינו למלא מסמכים, הכל באנגלית שגם ה'מוומחים' שבנו שברו שניים. נותרה פחתת משעה עד המראאה. הזמן לרעתנו. אם לא נספיק – אין לנו עוד טישה אחרת היום. אנחנו עדין מחכים לתוצאות הבדיקות שיגיעו.

פתאום הקב"ה שליח לי אדם שבmarsh ארבעה וחצי החודשים שהייתי בקילוולנד וב"ה רקמתי קשרים עם רבים מאוד מבני הקהילה, אותו לא הכרתי, אבל הדוד שלו נעשה חבר טוב שלו. הוא שמע שאני שם וניגש לעזור. דבר עם האחראי והודיע לנו שנוכל לעשות בדיקות אנטיגן שמהירן הרבה יותר זול, רק תשעים וחמשה Doler לבדיקה.

הבעיה הייתה שגם לבדיקות אלו היינו צריכים להמתין והזמן רצ... מודיעינו היה מעשי, הוא דחף סכום כסף לידי עושי המלאכה. מיד עשו לכולנו בדיקות אנטיגן. היה צריך להמתין עוד עשר דקות לפחות ולא היו לנו את הדיקות הללו. מסתבר שהשלמוניים עשו את שלהם ותוך דקות ספורות כולם קיבלו תשובות שליליות.

רצנו לדלפק לשקלית מזוזות ואז התעוררה בעיה שהוא יותר מדי גדולות. נאלצנו לפרק כמה מהן. בסוף, ב"ה הגענו למטוס ברגע האחרון. היו צריכים לעצור את הדלת שלא תיסגר עליינו. התישבתי במטוס שכוכלי מתנשף ומתנשף. חשבתי לעצמי: "הרי התפלلت ובקשתי מריבונו של עולם, וגם נתתי צדקה. וboroaulם יוכל לא שמע כלום. נאלצנו לעשות בדיקות נוספת ולשלם עליהם סכום לא קטן".

cashageno לארץ הפלפון מצצל. על הקו הייתה אחת הנשים הצדניות מארגון 'ביקור חולדים'. היא אמרה בהתרgestות: "אתם חייבים להכיר בנס שairyut לכם. עשר דקות לאחר שעליתם למטוס הגענו התשובות מהבדיקות שעשיטם יום קודם, אחד מכל..." אם הייתם מקבלים את התשובות לא-לא רייתם טיסים!".

האומנם ריבונו של עולם לא מקבל את בקשוטינו? ודאי שהוא מקבל! רק בגלל שהוא קיבל את התפילות הוא מנע מאיتنا את התשובות עד אחריו עלייה למטוס. לקחו מאיינו עוד כמה מאות Doler כדי שלא נбурר את עוגמת הנפש עם תשעה נפשות ולא נטוט. שימנע מרעיה ע"ה את עוגמת הנפש לא להשתתף בברית של הננד הראשון שאמור היה לקבל את השם הראשון על אביה שנפטר מספר חודשים קודם לכן!!!

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'לקראת שבת'. יש בו כדי ללמדנו כי גם כאשר נראה נראתה שבורא עולם לא עונה לבקשתו שלנו, יש חשבות נוספים והכל לטובתינו.

הగאון רבי יחיאל זוקר שליט"א, מרבני ישיבת 'תורה בתפארתיה' סיפר: הימי צריך לחזור עם משפחתי לארץ ישראל אחרי שהות של ארבעה וחצי חודשים בקילוולנד באוהיו שבארה"ב. היה זה בתקופת מגיפת הקורונה. השלטונות חיבבו כל מי שביקש לטוס לעשות בדיקת קורונה לפני העליה למטוס.

מפתח העומס הגדול הודיעו כי יש לעשות את הבדיקות יומיים לפני הטיסה. בדיקוק ביום אחד ירדו שלגים. TOUR דקות השlag נערכו לשעות ס"מ. הכל היה ממש משותק. בכל זאת העלנו את כל המשפחה לרכב, היינו נשעה נפשות ונסענו למכון הבדיקות TOUR סיכון גדול מאד. נסעה שאורכת עשר דקות לקחה לנו שעה וחצי! רק כשהגענו התבර שבעל המeon לא משוגעים כמוינו והם פשוט לא הגיעו, המכון סגור!

הטיסה הזאת הייתה קרייטית עבורנו. הניתוק של רعيית ע"ה תקופה ארוכה מבני המשפחה בארץ והשהיה בניכר לצורך השתלה שנדחתה ואח"כ טיפולים לא קלימים. מבחיננה החזרה הייתה חמצן ממש. מעבר לכל היינו לחץ היה גדול, ברור לכולנו שבלי בדיקות תקין אין עלייה למטוס.

למחרת היה רגוע יותר. בתיאום מראש ייצאו שוב למקום. במשך שלוש וחצי שעות טרטו אותנו, תשע נפשות, ובסיומו של דבר הצלחנו לעשות את הבדיקות עשרים וארבע שעות לפני העליה למטוס.

הארגון הקדוש חברות 'ביקור חולדים' של קילוולנד שגודל מיסירותם וdagatam לחולים ובני משפחותיהם בכל הפרטיהם מגודל ועד קטן הם נפלאים. הם עשו 'שמיניות באוויר' והפעילו קשרים. הובטה להם שתוצאות הבדיקה יגיעו עד מחר בבוקר בשעה שמונה וחצי כשאנו אמורים להיות על המטוס בשעה עשר בוקר.

בבוקר יומם הטיסה צלצלו ל'ביקור חולדים'. בירנו אם הגיעו תשובה. הם אמרו שעדיין לא. צאנו לכיוון שדה תעופה עם המון מזוזות וחבילות מתוך תקווה שעדי זמן הטיסה התשובות יגיעו ונוכל לעלות למטוס. היה לנו חצי שעה נסעה לשדה התעופה. בדרך אמרנו תהילים, מאה פעמים מזמור ל/goto. הבטחנו מהה שמוניים Doler לעני הארץ ישראל כדי שהතשובות יגיעו עד שנעמדו מול הפקידות בambil התעופה.

הרבר עבדיה יוסף בן גוריה ע"ל	הרבר שמואל בן שמחה דרדי ע"ל
אסטר בת בלה ע"ה	שוראל בן רבקה ע"ל
נעמי בת כהון ע"ה	משה בן רזה ע"ל
מרית בת בלה ע"ה	אבייה בן אסטור ע"ל
צדיק חכם בן חודה ע"ל	נעימה בת גוריה ע"ה
מסודי בת אסטור ע"ה	דוד בן סחיה ע"ל
יונגה בן סעה ע"ל	רפאן בן אסטור ע"ל
ברכה בת מדכי ע"ה	משמען בן שמחה ע"ל
יעקב בן עמיה ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ע"ל
שרה בת מורה רחל ע"ה	אורה בת עמיה ע"ה
אלון בן סעה ע"ל	שמעון בן חנה ע"ל
	גurgeya בת נעימה ע"ה

